

Nejstarší a nejvzornější vypravený ústav pohrobnický a balsamovačský

FRANK JANDA

PANÍ DORA JANDOVÁ

Telefon Douglas 2984 Paní Dora Jandová je licensovaná balsamovačka

Pan Janda narozen byl dne 1. října, 1873 v Plešici na Moravě, v kraji krumlovském, a do Ameriky přijel se svými rodiči v roce 1876, s nimiž nejprve usadil se v Chicagu. Po jednoletém pobytu v Chicagu odstěhovala se rodina Jandova do Nebrasky a sice do útulného městečka Plattsmouth. Zde pan Janda navštěvoval školy obecné s velmi dobrým úspěchem. V roce 1890 rodiče jeho a s nimi i Frank, odstěhovali se do okresu Saunders, kde se věnovali rolnictví a kde mladý Frank po dalších pět let na farmě setrval. Po té téměř rok pracoval pro dráhu B. & M. v Havelock, Neb., načež zaměstnání přijal v ústavě pro choromyslné v Norfolk, Neb., a Clarinda, Ia. Na to v roce 1897 přijel do Omahy, by zde navštěvoval školu pohrobnickou a po úspěšném absolvování této usadil se v Plattsmouth, Neb. Po krátkém čase přestěhoval se do Wahoo, Neb., a Weston, kde též strávil nějaký čas. V roce 1904 vykoupil od svých bratrů pohrobnický závod v Omaze, který až do dnešního dne velmi úspěšně vede. Že pan Janda se těší té největší oblibě a přízni místních krajanů, jest zásluhou jeho dobré a milé povahy, pořádku, jednání a vzorné a dojemné obsluhy při pohřbech. Pan Janda jest znám netoliko jako osvědčený a zkušený pohrobek a balsamovač, nýbrž i jako muž dobrého srdce, jenž rád a ochotně pomáhá, kde pomoci třeba. Není jedině sbírky a jediného účelu dobročinného, by pan Janda velkou hřívnou nepřispěl. V mnohých případech, kdy někteří z krajanů byl v bídě a nouzi, kdy ztratil svůj poklad nejmilejší, svého bližního, jehož neoprosná smrt vyrvala z kruhu jeho, byl to náš český pohrobek pan Janda, jenž častokrát pohřeb úplně zdarma vypravil, a nejen to, i často ještě hmotně trpícím nešťastným přispěl. Česká veřejnost musí býti hrda na muže, jenž cítí i s tím nejhudším a proto všim právem zasluhuje pan Janda podpory osadníků zlejších a všech krajanů vůbec. Nejlépe pozůstali okazou svoji poslední úctu svým drahým zemřelým v době smutku, když jak nejlépe a nejvzorněji zaopatří jim pohřeb výpravný a vypravení svěří muži, který se postará a pečuje o to, by obsluha byla co možná nejvzornější a výpra-

va pohřbu nanejvýš okazalá. Podobný pohřeb však vypravití dovede pouze muž, který zná svůj vážný úkol a kterému jest možno vypravití pohřeb tak, že působí na truchlého velmi dojemně. Jeden z takových jest pan Janda, kterému nejde ten nejmenší pohyb a proto lze jej řaditi mezi nejdokonalejší muže v pohrobnickém oboru. Jeho ústav se nalézá v čísle 1235 jižní Trináctá ulice, kde rovněž bydlí se svojí manželkou, která jest pravou rukou pana Jandy při pohřbech ženských, jež sama obsluhuje. Paní Jandová je licensovanou balsamovačkou a jedinou v Omaze; dříve byla jedinou ve státě Nebraska. Zkoušku složila u Dr. Carl Barnse v Department of Anatomy, Sanitary Science & Embalming v Chicagu, Ill. Rovněž je členkou Nebraska State Board of Health.

Ohledně spolkových a jiných veřejných činností jeho jest nutno podotknouti, že pan Janda jest ředitelem českého místního hudebního sboru, který obstarává výtečnou hudbu pro všechny veřejné i soukromé případy a dále jest pilným pracovníkem místních různých spolků a organizací. Spolková činnost pana Jandy jest velmi rozsáhlá: není snad jediného dobročinného spolku v celé velké Omaze, v němž by p. Janda nebyl činným a obětavým členem; ani jediné snad sbírka k podpoře a přispění spoluhlázním nebyla pořádná, aby p. Janda štědrě k uskutečnění její nepřispěl. Jako ředitel místního hudebního sboru v mnoha případech sám rád a ochotně k dobročinným účelům hudbu zdarma obstaral. Sám jsa výtečným hudebníkem, pečuje o to, by hudební produkce sboru jeho až do nejmenších detailů požadavkům obecnosti vyhovovala, a právem říci můžeme, že hudební sbor jím řízený těžko nalezeť by sobě rovného soupeře. Pro zásluhy své byl letos zvolen v konvenční, odhývané v našem městě, místopředsedou Nebraska State Funeral Association.

Ke konci podotýkáme, že v pádu pohřebních řízení, pan Janda s ochotou doveze krajanů ve svém autu kankoli, což jest někdy nemáá výhoda.

FRANK & DORA JANDA, 1235 jižní 13. ulice, Omaha, Nebr.

Někteří z dobrovolníků československé armády ve Francii z Nebrasky.

Emil Tůma, důvčrník československé armády.

si žádost, aby dobrovolník byl do páté třídy přeložen.

Kdo nemůže vstoupiti do naší armády.

Američti občané, narození ve Spojených Státech Severoameriky.

Odjíždějící dobrovolníci obdrží pásky, jež mají býti přisýty na rukáv levé ruky před odjezdem dobrovolníků do New Yorku.

Podpory pro rodiny jsou následující:

\$14.00 pro manželku bezdětnou.

\$18.00 pro manželku s jedním dítětem.

\$22.00 se dvěma dětmi.

\$26.00 se třemi dětmi.

\$30 se čtyřmi dětmi.

Výplata podpor se děje čky a to prvního každého měsíce, za uplynulý měsíc.

Americký Červený kříž se uvolil podporovati rodiny našich dobrovolníků, kde naše podpora nestačí. Hlavní kancelář Amerického Červeného kříže vydala instrukce všem odbočkám ve Spojených Státech, aby rodiny našich bojovníků podporovaly tak jako podporují rodiny jiných spolekčeských armád a amerických vojínů.

Horejší řada, od leva k pravu: Fred Houfek, Schuyler; Josef Burket, Morse Bluffs; Václav Brabec, Wilber; Václav Zikmunda, Ravenna; Frank Havránek, Crete; Josef Valeš, Clarkson; Jaroslav Holas, Clarkson.

Prostřední řada: Frank David, Wilber; Frank Batelka, Clarkson; Ladislav Mléák a Frank Juřena, oba z Wilber; Karel Okřina, Bruno; Frank Krejčí, Ravenna; John Biza, Dodge.

Dolejší řada: Antonín Žák, Schuyler; Josef Kocour, Howells; F. Bukáček, St. Paul, a Josef Kučera z Howells.

Po odchodu dobrovolníků do Francie, hlavní vojenská kancelář zaslala cestou hlavního pomocného výboru, jména a adresy rodin Americkému Červenému kříži do Washingtonu, který nařídí patřičným odbočkám, aby pomohly rodinám našich dobrovolníků, kdyby potřebovaly.

Vojenské výbory žádají místní pomocné výbory (Včelky), aby nejméně jednou měsíčně navštívily rodiny dobrovolníků, přesvědčily se o stavu rodin na místě a pak dle potřeby, aby byl požádán Americký Červený kříž o pomoc. Kdyby místní Americký Červený kříž odepřel poskytnouti pomoc rodině v nemoci aneb nouzi se nacházející, má to býti ihned oznámeno zdejší kanceláři, která postará se o nápravu.

(d) Otevové rodin jen tehdy, nemají-li více než čtyři děti.

(e) Jenom Čechoslováci, spoluhlíví v národnostních ohledech. Příslušník jiného slovanského národa může býti přijat jen tehdy,

když výbor ručí za jeho naprostou spolehlivost.

Kdo by nevyhovoval všem těmto podmínkám, nemůže býti přijat.

Výbor jest v úzkém spojení s odbočkami pomocného výboru, kterému dávají všechny zprávy a pokyny o rodinách našich dobrovolníků z obvodu, který jest tomu kterému výboru přidělen.

Československé vojsko jest samostatná armáda podřízená v ohledu vojenském nejvyššímu velitelství spojeneckých vojsk a bojující pod vlastními prapory proti Rakousko-Uhersku a Německu. Po stránce politické podléhá Československé Národní Radě, kterou spojenecké vlády už dnes uznávají za prozatímní vládu československou.

Velitelem československého vojska jest generál označený vládou francouzskou v dohodě s Československou Národní Radou.

Jazykem velícím a služebním je jazyk národní. Československé vojsko skládá se výhradně z dobrovolníků na dobu války. Jádrem jeho jest oddíl vybudovaný na půdě Francie; k němu přidělují se i dobrovolníci z Ameriky.

V Rusku bojuje velká československá armáda. I československé pluky bojující v Itálii jsou částí naší společné armády československé. V přítomné době možno počítat veskerého našeho vojska odhadovati na 130,000 mužů.

Stejnokroj pýchoty jest barvy šedomodré, čapka tmavomodrá, obojí se zvláštními československými odznaky.

Plat. — Prostý vojin má denního platu 25 centů, ve vyšší hodnosti více. K tomu má každý dobrovolník přídatek 25 franků měsíčně.

Pan Emil Tůma, jenž po několika let po svém přijezdu do Ameriky byl žurnalisticky činným, byl jedním z prvních, kdož na západě přihlásili se do řad československého vojska. Ústřední výbor náborové misie, znaje jeho organizační schopnosti, ustanovil jej ředitelem vojenské kanceláře na západě, jež nalézá se v čísle 1429 jižní Trináctá ulice, Omaha, Neb., v níž pan Tůma doposud je činným. O výsledcích jeho práce si možno niniti představu ze seznamu dobrovolníků československé armády, jenž uveřejněn je na jiném místě. Pan Tůma před věnováním se práci výhradně v zájmu československé armády, byl členem redakce Denního Pokroku a po několika měsících též rediguje Organ Č. S. P. S. Svoji organizační schopnost projevil v přípravných pracích pro Český Den v roce minulém a v přípravných pracích pro akci, již se nyní cele věnoval. Pan Tůma chystá se co nejdříve odebrati se do Francie, aby jako jeden z českých dobrovolníků bojoval za štěstí drahé vlasti.